[2023] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ

ਬਨਾਮ

ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ

(2018 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1304)

16 ਮਾਰਚ, 2023

[ਬੀ.ਆਰ.ਗਵਈ ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ, ਜੇ.ਜੇ]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 ਐੱਸ. 302,34,201 ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ, ਤਿੰਨ ਹਾਲਤਾਂ (ਏ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; (ਬੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ; ਅਤੇ (ਸੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ - ਉਚ ਅਦਾਲਤਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਆਯੋਜਿਤ: ਪੀ ਡਬਲਯੂ-12 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-13 (ਸਹਿ-ਪਿੰਡ) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ) ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਤਣਾਅ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਮੱਗਰੀ ਯਾਨੀ ਚਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ, ਸਬੂਤ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1872 ਦੇ ਸ.27 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-7 ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ , ਖੁਦ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਗਵਾਹ ਖੁਦ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-19- ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ - ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਕੱਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ, ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਧੂਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ - ਉਚ ਅਦਾਲਤਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਰੀ - ਸਬੂਤ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1872 ਧਾਰਾ27.

ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇਮਪਿਊਡ ਨਿਰਣਾ, ਸਕੈਚੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਧੂਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10][688-ਐਫ ਜੀ]

2. ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-12 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "...ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ..." ਹੁਣ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-10) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਝੂਠਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ, ਇਹ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-13 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ "... ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ..."। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜੋ ਅਹਿਮ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਖੁਦ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, "...ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਪਤੀ..." ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਤਣਾਅ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਮੰਤਵ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ। [ਪੈਰਾ 19][690-ਜੀ-ਐਚ; 691-ਏ-ਸੀ]

3. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਹੈ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਚਾਬੀਆਂ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਿਬੜੇ ਕੱਪੜੇ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 20][691-ਸੀ-ਈ]

4. ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਬਸਟਰਟਮ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ- ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 7, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਖੁਦ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ "...ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਸੀ..." ਅਤੇ "...ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 4 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ..." ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-13) ਨੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਵਾਹ ਖੁਦ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬੇਦਾਗ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਗਵਾਹ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21][691-ਈ-ਜੀ; 692-ਬੀ]

5. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ ਜੋ ਕਿ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਹੈ, (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-19) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ: ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ; ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-10 ਜਾਂ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-7 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 3.10.2023 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਘਟਨਾ ਦੀ ਅਸਲ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਸਹਿ-ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਘਰ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ 30 ਤੋਂ 70 ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ? ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਜਾਂਚ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ" ਜੋ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੱਥ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਪੰਚਨਾਮਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-19) ਵੱਲੋਂ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-19) ਕੋਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦਾ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਹੈ (ਐਕਸ. ਪੀ. 11)

ਜੋ, ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇ; ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਚਕਾਰ ਤਣਾਅ; ਡੋਡਕੀ ਡਰੇਨ ਨੇੜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ: ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। [ਪੈਰਾ 22][692-ਸੀ-ਐਚ; 693-ਏ-ਬੀ]

6. ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। [ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕੇਰਲਾ, (2010) 9 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 189]। ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 25, 26][693-ਐਫ -ਐਚ; 694-ਏ]

ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਸਹਿਬਰਾਓ ਬੋਬਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (1973) 2 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 793: [1974] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 489; ਹਰੀ ਚਰਨ ਕੁਰਮੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1184: [1964] ਐਸਸੀਆਰ 623; ਸੁਜੀਤ ਬਿਸਵਾਸ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ, (2013) 12 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 406: [2013] 3 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 830; ਹਨੂਮੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਨਰਗੁੰਡਕਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਐਮ.ਪੀ. ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 343 : [1952] ਐਸਸੀਆਰ 1091; ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਹੀਆ, (2011) 3 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 109: [2011] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 1104; ਸਹਿਦੇਵਨ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਨ. ਦੀ ਸਟੇਟ, (2012) 6 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 403: [2012] 4 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 366; ਕਾਲੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਪੀ. (1973) 2 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 808: [1974] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 722; ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕੇਰਲਾ, (2010) 9 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 189: [2010] 9 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 1039; ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਾਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (1984) 4 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 116: [1985] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 88; ਰਾਮਫੁਪਾਲਾ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (1970) 3 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 474; ਬਾਲਕ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ., (1975) 3 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 219: [1975] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 753; ਭੋਗਿਨਭਾਈ ਹਿਰਜੀਭਾਈ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (1983) 3 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 217: [1983] 3 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 280- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1974] ਐਸਸੀਆਰ 489	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 6
[1964] ਐਸਸੀਆਰ 623	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 7
[2013] 3 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 830	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 9
[1952] ਐਸਸੀਆਰ 1091	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 9
[2011] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 1164	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 9
[2012] 4 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 366	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 12
[1974] 1 ਐਸਸੀਆਰ 722	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 24
[2016] 9 ਐਸਸੀਆਰ 1039	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 25
[1985] 1 ਐਸਸੀਆਰ 88	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 26
[1975] 1 ਐਸਸੀਆਰ 753	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 27
[1983] 3 ਐਸਸੀਆਰ 280	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 27

2018 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1304
2004 ਦੇ ਸੀਆਰਏ ਨੰਬਰ 940 ਵਿੱਚ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਉਚ ਅਦਾਲਤਦੇ 21.07.2017 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਰਾਹੁਲ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਸੁਧੀਰ ਕੁਲਸ਼੍ਰੇਠ, ਸਮੀਰ ਕੁਲਸ਼੍ਰੇਠ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ
ਗੌਤਮ ਨਰਾਇਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਸਮਿਤਾ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ
ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ, ਜੇ.

1. 01.10.2003 ਨੂੰ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਧੌਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਂਦੇ ਪਿੰਡ ਚਿਤਰਪੁਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਉਮੇਸ਼ ਚੌਧਰੀ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ (2004 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਏ. ਨੰ. 940 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਉਚ ਅਦਾਲਤਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। , ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਅਤੇ ਭੀਨਮਾਲੀਆ ਨੰਦਲਾਲ (ਉਸੇ ਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਚ ਅਦਾਲਤਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਥਾਣਾ ਧੂੜਪੁਰ ਵਿਖੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ: 126/03 (ਸਾਬਕਾ ਪੀ-6) ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

2 02 10 2003 ਨੂੰ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਈ ਟਿਰਕੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-19) ਨੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ

ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ [ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ, ਜੇ.]

ਡਾਕਟਰ ਕਮਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-14) ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਈ ਐਕਸ.ਪੀ-10) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਚਿਤਰਪੁਰ 'ਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਇੱਛਾ

3. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੋਨੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਯਾਦਵ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ. ਪੀ.-11) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਗਜਾਧਰ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-10) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਸਹਿ-ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਸਿਰੋਧ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-6), ਰਾਧਿਕਾ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-13) (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-7) ਦੀ ਪਤਨੀ, ਸਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ/"ਤਣਾਅ" ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ 300/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302/34 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 201/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 500/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਧਾਰਾ 201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ 500/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਭਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

4. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਪਾਈਆਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ) ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਇਆ। -19)। ਐਲ.ਡੀ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕੜੀ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ।

5. ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਉਚ ਅਦਾਲਤਨੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਭੈਂਸਾ ਉਰਫ ਨੰਦਲਾਲ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

6. ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ - ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ੱਕ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਹੋਵੇ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹਾਲਾਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ

"ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ। [ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਸਹਿਬਰਾਓ ਬੋਬੜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (1973) 2 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 793 |

7 ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਹਰੀ ਚਰਨ ਕੁਰਮੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1184 ਵਿੱਚ ਸਰਵਉਚ ਅਦਾਲਤਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਭੈਂਸਾ ਉਰਫ ਨੰਦਲਾਲ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

8. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਨਾਦਾਇਕ ਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ "ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨ" ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣਾ", ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ "ਝੂਠ ਨਾਲ ਫਸਾਉਣਾ"। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਚ ਅਦਾਲਤਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲੈਂਟ ਨੰਬਰ 2) ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਧੂ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ "ਅਣਇੱਛਤ" ਜਾਂ "ਕਿਸੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ" ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, "ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ", "ਵਾਅਦਾ" ਜਾਂ "ਪਹਿਲਾਂ" ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-7 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9. ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। [ਸੁਜੀਤ ਬਿਸਵਾਸ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ, (2013) 12 ਐਸਸੀਸੀ 406, ਹਨੁਮੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਨਰਗੁੰਡਕਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. (ਏ ਆਈ ਆਰ 1952 ਐਸ ਸੀ 343) ਅਤੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਹੀਆ, (2011) 3 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 109]।

10. ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ ਅਖੰਤੀ ਨਿਰਣਾ ਹੈ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਧੂਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਹੈ।
.

11. ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੇਸ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਏ) ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਕਥਿਤ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ, (ਬੀ) ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ/"ਤਣਾਅ"; ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ 300/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ

12. ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਰਵਉੱਚ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਦੇਵਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, (2012) 6 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 403 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"16.

(i) ਵਾਧੂ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(ii) ਇਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(iii) ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

(iv) ਇੱਕ ਵਾਧੂ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਵਧੇਰੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਠੋਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(v) ਇੱਕ ਵਾਧੂ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਮਤਭੇਦ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(vi) ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੱਥ ਵਾਂਗ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

13. ਉਪਰੋਕਤ ਹਰ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ (ਏ) ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਮੇਸ਼ ਚੌਧਰੀ ਪੁੱਤਰ ਗਜਾਧਰ ਚੌਧਰੀ ਦੀ ਆਤਮਘਾਤੀ ਮੌਤ, (ਅ) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਛਾਣ, (ਸੀ) ਪਿੰਡ ਚਿਤਰਪੁਰ ਦੇ ਡੋਡਕੀ ਨਾਲੇ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ, (ਡੀ) ਪੀਡਬਲਯੂ-14 ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ (ਈ) ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਤਲੇਆਮ ਹੈ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਈ ਘਬਰਾਹਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਇਓਡ ਹੱਡੀ ਦਾ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਸੀ, ਫੇਫੜਿਆਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਚੀਆ ਦੇ ਰਿੰਗਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭੀੜ ਸੀ।

14. ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮਨੋਰਮਾ ਦੇਵੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-11) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ 1.10.2003 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਬੇਟੇ ਵਿਨੈ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12) ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ

ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਡਡਕੀ ਨਾਲੇ ਵਿਖੇ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਗਜਾਧਰ ਚੌਧਰੀ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10) ਨੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ: 126/03 (ਫਿਕਸ ਪੀ-4) ਮਿਤੀ 2.10.2003 ਨੂੰ ਪੋਲੀਓ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ।

15. ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-11 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-12 ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ।

16. ਗਜਾਧਰ ਚੌਧਰੀ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-10) ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਿਰੋਧ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-6) ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਗਭਗ 8:00 ਸ਼ਾਮ.ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਕਾਇਨਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਉਮੇਸ਼ ਚੌਧਰੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਤੱਥ "ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੱਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਖੈਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ

17. ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੀਮਤ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਪਰਨ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗਵਾਹ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਉਹ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਸਪੈਟ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਗਵਾਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ, "ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਘਾਤਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ "ਕਿਸੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ"।

18. ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿਰੋਧ (ਪੀਡਬਲਯੂ -6) ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ

19. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਨੈ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12) ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈਕਤਲ ਕਰਨਾ ਹੁਣ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਦਾਦਾ ਗਜਾਧਰ ਚੌਧਰੀ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-10)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਰਾਧਿਕਾ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-13) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਈ

ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਉਮੇਸ਼ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ..." ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਖੁਦ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, "...ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ..." ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਤਣਾਅ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ

20. ਅਸੀਂ ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਹੈ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਚਾਬੀਆਂ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਿਬੜੇ ਕੱਪੜੇ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਸੀ।

21. ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਬਸਟਰਟਮ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਮਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੋਨੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਯਾਦਵ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-7), ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਖੁਦ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ "...ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਸੀ..." ਅਤੇ "...ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਦੀਪ ਨੂੰ 4 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਰਾਧਿਕਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-13) ਨੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਵਾਹ ਖੁਦ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬੇਦਾਗ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ-7 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁਰਮ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਕਤੂਬਰ, 2003 ਦੀ ਰਾਤ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਪਿੰਡਰ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

ਝੂਠੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਰੌਲੇ ਸੁਣਨਯੋਗ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਾਮਸਨੇਹੀ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿ-ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 7:00-8:00 ਵਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ, ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਵੇਰੇ 10:00 ਵਜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਲਗਭਗ 4:00 ਵਜੇ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

22. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ ਜੋ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਈ. ਟਿਰਕੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-19) ਹੈ, ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਲੱਗਦੀ ਹੈ: ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ; ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਜਾਧਰ ਚੌਧਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਜਾਂ ਗੋਪਾਲ ਯਾਦਵ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ 3.10.2023 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਘਟਨਾ ਦੀ ਅਸਲ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵਾਰਦਾਤ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ 30 ਤੋਂ 70 ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਾਮਸੇਵਕ, ਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਰਸੜੀਏ ਦੇ ਘਰ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ? ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਜਾਂਚ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ" ਜੋ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੱਥ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਪੰਚਨਾਮਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-19) ਵੱਲੋਂ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਭੈਂਸਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭੈਂਸਾ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-19) ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਉਸਦਾ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ (ਐਕਸ ਪੀ 11) ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਾ ਹੈ।ਕੋਈ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਥਾਨ ਹੋਵੇ

ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ [ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ, ਜੇ.]

ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਰਮਿਆਨ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਤਣਾਅ, ਡੋਡਕੀ ਡਰੇਨ ਨੇੜਿਓਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ: ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਮੁੱਦਾ।

23. ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-19) ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ। ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਕਸ. ਪੀ.-6) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਜਾਧਰ ਚੌਧਰੀ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10) ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-19) ਖੁਦ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈਣ ਜਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਰੋਕਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਵਜੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਜੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-19), (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-10) ਅਤੇ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-7) ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

24. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹਾਲਾਤ ਸੰਬੰਧੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਵੱਲ। , ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਕਾਲੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਪੀ. (1973) 2 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 808].

25. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। [ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕੇਰਲਾ, (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 1891. ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

26. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਲੜੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼, ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ

ਸ਼ੱਕ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਾਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 116 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

"153. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

(1) ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ "ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ" ਅਤੇ "ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ" ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਸਹਿਬਰਾਓ ਬੋਬਡੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [(1973)2 ਐਸ ਸੀ ਸੀ793: 1973 ਐਸ ਸੀ ਸੀ (ਸੀ ਆਰ ਆਈ) 1033: 1973 ਸੀ ਆਰ ਆਈ ਐਲ ਏ 1783] ਜਿੱਥੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: [ਐਸ ਸੀ ਸੀ ਪੈਰਾ 19, ਪੀ. 807: ਐਸ ਸੀ ਸੀ (ਸੀ ਆਰ ਆਈ) ਪੀ. 1047]

"ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ 'ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਦੂਰੀ ਲੰਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ।"

(2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਰਿਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ,

(3) ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ,

(4) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

(5) ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

27. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿੱਥੇ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ

ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ [ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ, ਜੇ.]

ਘੋਰ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਰੋਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਗਰਭਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਾਮਫੂਪਾਲਾ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (1970) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 474, ਬਾਲਕ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ, (1975) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 219 ਅਤੇ ਭੋਗੀਨਭਾਈ ਹਿਰਜੀਭਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨਾ ਸਾਡਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (1983) 3 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 217.

28. ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, 201/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਐਲ ਡੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 28.08.2004 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਏ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਚ ਅਦਾਲਤਦੁਆਰਾ 21.07.2017 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 2004 ਦੇ ਸੀ ਆਰ ਏ ਨੰਬਰ 940 ਵਿੱਚ ਭੈਂਸਾ @ ਨੰਦਲਾਲ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ।

29. ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ

(ਆਰਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਐਲਸੀਆਰਏ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler